בס"ד

לכ' עמיתיי האמיתיים...
תודה ושוב תודה.
בעקבות הדיבייט שנערך ביום ראשון השבוע עם תלמידי שכבת/כתות ו' של דן לקורס הדיבייט, בו הנושא היה האם לתת פרס כספי למצויינות בלימודים, היה מעניין לשמוע את הטיעונים בעד ונגד. לאדם היושב מן הצד יש יותר נכונות להקשיב לשני הצדדים – אולי מישהו מן המשתתפים יצליח לתת לו מחשבה שיוליך לשינוי דעתו האישית בנושא.
אודה כי דעתי לא השתנתה ואומר כי הפרס שקבלתי ב(כמעט) מחצית השנה האחרונה כ-מ"מ של גלית היה הזכות לעבוד איתכם ויחד עם זה להכיר את היהלומים, הפנינים ויתר המרגליות היקרות שלומדים אצלנו במעו"ף.
"וַיֶּאֱהַב יַעֲקֹב אֶת-רָחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבָדְךָ שֶׁבַע שָׁנִים בְּרָחֵל בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה. וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תִּתִּי אֹתָהּ לָךְ מִתִּתִּי אֹתָהּ לְאִישׁ אַחֵר שְׁבָה עִמָּדִי. וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרָחֵל שֶׁבַע שָׁנִים **וַיִּהְיוּ בְעֵינָיו כְּיָמִים אֲחָדִים** בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ."
אכן, לא הרגשתי את מעבר הזמן באהבתי אתכם.
כל מילה נוספת תגרע.
אלא, בכל זאת אומר כי גם מאד אהבתי את המתנה ואת הברכות שנתתם לי אתמול – נבחרו בטעם. אף הצבע נבחר בטעם! הדברים שבחרתם בהם קרובים אחד אחד ללבי, וגם זה מצביע על כך שאנחנו למדנו לקרוא את המחשבות איש של רעהו, אשה של רעותה. אם חשבתי שמעו"ף יתפוס רק חלק ממחשבותיי בימים ה"חופשיים" שלי בחודשים הקרובים, הנה עכשיו אני אראה ואחשוב עליכם יום-יום. טוב לי שכך, ושוב אומר – תודה!

הרשו לי רק להוסיף דבר אחד לאחר ישיבת הצוות אתמול (יום ב') בה שוחחנו בעיקר על עניין הפרוייקט כחלק אינטגראלי של הלימודים במעו"ף. היה נראה לי כי גם הנושא הזה, וההתלבטויות שלנו על איך להלהיב את התלמידים, או כפי שחז"ל אומרים איך לכפות עליהם עד שיאמרו "אנחנו רוצים", הוא מזכיר שוב את הצורך להתכנס כצוות ולדון בכל מה שקשור לזהות/תכנים/דרך של מעו"ף – לכאן ועכשיו ולהמשך הדרך. החיים במעו"ף הם חיים דינמיים ולא בהכרח התשובות שנמצא להיום תהיינה מתאימות למחר. אך חשוב להגדיר לעצמנו מי אנחנו ומה שאנחנו רוצים מתלמידינו, וכן מה שאנחנו מבקשים לתת להם. הדרכים לבצע החלטות אלה יכולות להשתנות, אבל דומני שצריכים להחליט על הבסיס. תכנית הליבה של משרד החינוך תעזור לנו במהלך הזה, וגם תוכל לכוון אותנו כיצד להשיג את המטרות המיוחלות. אך אנחנו צוות משלנו, והייתי שמח מאד באם הצוות שלנו יהפוך/ישאיר את חותמה על המקום.
חומר למחשבה...
שוב בתודה ובברכה,
עבדכם הנאמן,
מרדכי